

αφεντιά

αφεντιά, η, ουσ. [<μσν. άφεντία <μτγν. αύθεντία]. **1.** η αρχοντιά, η γενναιοδωρία: «έχει αφεντιά αυτός ο άνθρωπος». **2.** με τις αντων. μου, σου, του, της κ.λπ., εγώ ο ίδιος, (εσύ, αυτός κ.λπ): «ας μην επενέβαινε η αφεντιά μου, και θα σου 'λεγα εγώ τι δάνειο θα 'παιρνες απ' την τράπεζα! || ήρθε πρωί πρωί η αφεντιά του να εισπράξει τα κοινόχρηστα». **3α.** ως ειρωνική προσφώνηση σε οικείο πρόσωπο: «μπα, καλώς την αφεντιά σου! || μεγάλωσαν οι δουλειές του και δε μας καταδέχεται η αφεντιά του!». (Τραγούδι: ο πρώτος προβοκάτορας απ' όλους στη ζωή μου, είναι η **αφεντιά σου** που αντιγράφει τη φωνή μου, άλλαξες το σώμα μου με έπιπλα και σκεύη, σαν τον σοσιαλισμό που σε βολεύει). **β.** ως προσφώνηση συμπάθειας: «καιρό είχα να δω την αφεντιά σου!»·

- για την αφεντιά σου, **α.** (ειρωνικά) για σένα, για χάρη σου: «δε θα χαλάσω το πρόγραμμά μου για την αφεντιά σου». **β.** λέγεται και με συμπάθεια: «ήρθα μόνο και μόνο για την αφεντιά σου»·

- τι κάνει η αφεντιά σου; πώς είσαι; πώς τα περνάς; Λέγεται και με ειρωνική διάθεση·

- τι λέει η αφεντιά σου! (ειρωνικά) είσαι γελασμένος, αν νομίζεις πως πιστεύω πως τα πράγματα είναι ή έγιναν έτσι όπως τα λες, ή είσαι γελασμένος, αν νομίζεις πως τα πράγματα θα γίνουν έτσι όπως τα θέλεις ή όπως σε συμφέρουν. Για συνών. βλ. φρ. τι λέει το μηλίγγι σου! λ. [μηλίγγι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας